

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové, soudkyně Lenky Matyášové a soudce Tomáše Blažka v právní věci žalobce: **N. D. Ch.**, zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2023, č. j. OAM-1310/ZA-ZA15-HA13-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2024, č. j. 33 Az 22/2023-35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného označenému v záhlaví tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zastaveno řízení o stěžovatelově opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu její nepřipustnosti dle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedl, že na území České republiky žije řadu let a má zde vytvořeno veškeré zázemí. Ve Vietnamu naopak žádné zázemí nemá a nemá se kam vrátit. V zemi původu má navíc dluh, kvůli kterému se obává návratu, neboť hrozí, že jej věřitel vyhledá a stěžovatel bude vystaven nebezpečí. Stěžovatel se současně domnívá, že není ve veřejném zájmu, aby do doby rozhodnutí o kasační stížnosti (v případě, že soud přisvědčí jeho argumentaci, zruší napadený rozsudek a věc vrátí k novému projednání) byl nucen pobývat mimo území České republiky. Stěžovatel v návrhu odkázal také na dříve vydaná usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012-37, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25.

[3] Žalovaný v podaném vyjádření s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Dle jeho názoru důvody, které stěžovatel uvedl v návrhu na přiznání odkladného účinku,

neprokazují vznik natolik intenzivního následku, který by bylo možno považovat za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalovaný současně uvedl, že smyslem a účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany není řešení pobytového statusu cizinců. Toho se však stěžovatel návrhem na přiznání odkladného účinku fakticky domáhá.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 s. ř. s., *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která žadateli hrozí, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tedy taková, která odůvodňuje, aby v konkrétním případě nebylo pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek nemá, výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 65, a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[8] Nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), a sice újmy, která není bagatelní, nýbrž významná (viz výše). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele také důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, řádně

pokračování

doložil (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[9] V souzené věci však stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní neunesl a ani Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že stěžovatelova situace patří právě mezi ty ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen.

[10] V daném případě stěžovatelovo tvrzení o vytvořeném zázemí v České republice zůstalo v rovině obecného (neurčitého) a ničím nepodloženého konstatování. Stěžovatel pouze v obecné rovině poukázal na dlouhodobost pobytu na území České republiky a na absenci zázemí v zemi původu. Tato obecná tvrzení ovšem nesvědčí o mimořádné situaci stěžovatele odůvodňující výjimečné přiznání odkladného účinku.

[11] Rovněž k tvrzenému nebezpečí spojenému s tím, že stěžovatel má v zemi původu dluh, pro který by jej věřitel mohl vyhledat, Nejvyšší správní soud uvádí, že toto tvrzení je obecné, a není zřejmé, z jakých konkrétních skutečností stěžovatel dovozuje, že mu v případě návratu do země původu bude hrozit nebezpečí. Stěžovatel tak v podaném návrhu nevznesl ani neosvědčil žádné konkrétní skutečnosti, které odůvodňují přiznání odkladného účinku.

[12] Ke stěžovatelem odkazovaným usnesením Nejvyšší správní soud nejprve upozorňuje, že rozhodování o odkladném účinku je výsledkem posuzování a hodnocení individuálních okolností každého jednotlivého případu a konkrétního navrhovatele. Odkazuje-li stěžovatel bez bližšího odůvodnění na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 73/2011-100 a č. j. 1 Azs 160/2014-25, Nejvyšší správní soud ve spojitosti s jejich obsahem upozorňuje, že obecně vyjádřený zájem na osobní účasti v soudním řízení, s čímž souvisí právo na spravedlivý proces a jeho ochrana, nejsou bez dalšího důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz výše označené usnesení rozšířeného senátu č. j. 8 Azs 339/2019-38). V nyní posuzované věci je pak situace odlišná také od stěžovatelem poukazovaného usnesení č. j. 6 As 82/2012-37. V něm se Nejvyšší správní soud na rozdíl od nynější věci zabýval konkrétně tvrzeným zásahem do práva na soukromý a rodinný život, navíc nikoli ve věci mezinárodní ochrany, ale v souvislosti s povinností cizince opustit území v důsledku uloženého správního vyhoštění.

[13] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[14] S odkazem na usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud připomíná, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu